

Čís. 1786.

Mezi republikou Československou a královstvím Italským není dosud dohody o vzájemné vykonatelnosti exekučních titulů.

Československá republika nevstoupila bez dalšího v mezinárodní úmluvy bývalého Rakouska.

(Rozh. ze dne 14. srpna 1922, R I 909/22.)

Žádost za povolení exekuce na základě rozsudku italského soudu byla oběma nižšími soudy pro tentokrát zamítnuta, rekursním soudem z těchto důvodů: Zákonem ze dne 28. října 1918, čís. 11 sb. z. a n. bylo sice stanoveno, že všechny posavadní zemské a říšské zákony a nařízení zůstávají prozatím v platnosti. Ustanovení to nevztahuje se však na zákony a nařízení, jimiž upraveny byly mezinárodní styky jednotlivých států. K takovým nařízením patří i nařízení bývalého ministerstva spravedlnosti ze dne 10. prosince 1897, čís. 288 ř. zák. upravující vzájemnost vykonatelnosti cizozemských titulů exekučních mezi bývalou říší rakousko-uherskou a Itálií. Rozpadnutím se říše rak. a uher. pozbylo toto nařízení účinnosti a, jak ministerstvo spravedlnosti v Praze v jiné právní věci připsal ze dne 17. května 1922, čís. 23.596/22 sdělilo, není mezi republikou Československou a Itálií dosud smlouvy o vykonatelnosti exekučních titulů po rozumu § 79 ex. ř. Cizozemské rozsudky jsou v Itálii vykonatelné pouze po provedení delibáčního řízení, jež bylo naposledy upraveno královským dekretem z 20. července 1919, čís. 1272. Delibáční řízení předpokládá jako podmínku vykonatelnosti také vzájemnost se strany cizího zúčastněného státu, čehož v poměru k republice Československé pro nedostatek předpokladů § 79 ex. ř. dosud není.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu ze správných

důvodů:

napadeného usnesení, jež vývody stížnosti vyvráceny nebyly. Mylným jest názor stěžovatelky, že zrušení ministerského nařízení ze dne 10. prosince 1897, čís. 288 ř. zák., jímž zaručena byla vzájemnost mezi býv. státem rakouským a Itálií v příčině vykonatelnosti exekučních titulů, v těchto státech zřízených, mohlo se státi jen náležitě vyhlášeným zákonem nebo nařízením; pro oblast Československé republiky pozbylo nařízení to platnosti již státoprávním převratem v roce 1918 pro různost podmětů práva mezinárodního. Ježto pak — jak rekursní soud správně zjišťuje, mezi čl. republikou a královstvím italským smlouva o vykonatelnosti exek. titulů v těchto státech zřízených dosud ujednána a důsledkem toho ani vzájemnost v té příčině vládním nařízením zaručena není, byl návrh na exekuci, zakládající se na exek. titulů v král. italském, zřízeném právem zamítnut.

Čís. 1787.

Novela o právu manželském (zákon ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n.).

Na základě rozsudku, jímž vysloven rozvod manželství od stolu a lože